

hanem a többi hatalmak közbenjárása mellett és azokkal egyetértőleg fog megkötni. A császár csak a hatalmak által által elfogadott reformok keresztülviteléhez ragaszkodik; kijelentetik orosz részről az is, hogy a császár visszautat minden oly eszmét, mely nem a balkáni keresztények sorsának javítását célozza.

Pétervárról írják a bécsi hivatalos lapnak, hogy ott egyáltalában semmi lelkesedés sem tapasztalható a háború iránt; de mindenki egy elkerülhetetlen rossznak tartja azt, melyért mégis kötelesség meghozni minden áldozatot.

Az orosz csapatok mozdulatai titokban tartatnak.

Románia egyelőre állt azon szándékától, hogy az alkotmányt fölfüggeszse, ellenben egyezményt fog kötni Oroszországgal a román csapatok felhasználása végett combinative az oroszokkal. Ugy látszik, már ez újabb egyezmény is létrejött; legalább erre mutat egy újabb hír, hogy Károly román fejedelem átvette az Olt mellett egy orosz-román hadtest főparancsnokságát.

Osztrák-Magyarország semlegességi nyilatkozata.

A „Neue Fr. Presse” jelenti: A külügyministerium az osztrák és a magyar kormányval tárgyalásokat kezdett meg, melyek a legközelebb kibocsátandó semlegességi nyilatkozatra vonatkoznak. E szerint tiltva lesz osztrák-magyar lofogóval ellátott hajók az a hadviselő felek számára csapatokat szállítani, vagy oly tárgyakat, melyek az általános nemzetközi jog, vagy részletes hirdetmények értelmében, az illető idegen hatalmak részéről hadi dugárúknak tekintetnek. Ily tárgyakról az amaz államokkal közlekedő osztrák és magyar hajók csak oly mennyiségnek szabad lenni, mely a saját használatra okvetlenül szükséges. Az oly helyekre a bemenetel meg van tiltva, melyek a háborút viselő felek által ostromoltak vagy ostromzár alá helyeztetnek. Ez esetben kívül kereskedelmi hajók nem korlátoztaknak, hogy a kereskedelmet a háborút viselő felek kikötőivel folytassák, épen így a háborút viselő felek kereskedelmi hajói minden külföldi kikötőbe, mint eddig, úgy ezután is, szabadon bemehetnek, feltéve, hogy a semlegesség szabályai szerint viselik magukat. Azon félévésben, hogy a semleges kereskedelem a hadviselő felek által respektáltatik, azon viszonzás történik, hogy az osztrák-magyar kereskedelmi hajók ne ellenezzék idegen hadihajó esetleges megvizsgálását; az osztrák-magyar hajók meg nem engedett elbánságmódban részesülnek, a kormány, a consuli hatóságoknál tett jelentés után, azonnal megteszi a megfelelő lépéseket.

Az ázsiai harcztéréről.

Az ázsiai harcztérén történőkről a „P. L.” következő táviratot közli Konstantinápolyból: Nem egészen hiteles angol forrásból származó hírek az oroszok győzelmét jelentik Karsnál, nemkülönben nevezett várnak capitulációját. A porta részéről ezen hírek határozottan megczafoltatnak, habár elismerik, hogy az oroszok Karsig előnyomultak s a várat körülzárolták. Tartanak Kars, valamint Erzerum elestétől. Az ázsiai harcztérén 70,000 török áll az oroszokkal szemben, kiknek közel 140,000 emberük van.

Ostromzás.

Konstantinápolyból távirják: A porta tegnapi rendeletet adott ki, mely ostromzár alá vetettni nyilvánítja a Fekete tenger összes orosz kikötőit. Mától számítva 3 napi határidő van szabva azon hajók számára, melyek az orosz kikötőbe bejutni akarnak, és ötnapi határidő azon hajók számára, melyek az orosz kikötőket elhagyják.

A Fekete tenger ostromzárlata.

A „N. Presse” jelenti Konstantinápolyból: A fekete tenger ostromzárlatának hivatalos hirdetménye így hangzik: 1. cikk. Az ottomán kormány az egész orosz területet a tenger határáról Csüürütől kezdve az ázsiai oldalon, s Kilia torkolatától az európai török oldalon ostromzárlat alá helyeztetnek jelenti ki. 2. cz. Az így elrendelt ostromzárlat máj: 5-én veszi kezdetét az új nap társint s az ottomán hajóhad által, kielégítő erővel fenntartatik. 2. cz. Máj. 5-dikéről kezdve három napi határidő adatik az összes kereskedelmi hajóknak, melyek az ostromzárlat terület valamely kikötőjébe menni akarnak, s öt napi határidő azoknak, melyek oly kikötőt elhagyni akarnak. E határidők leletével minden jármű, mely a bezárt vizekre megy, vagy azokat elhagyja, ellenséges hajónak fog tekintetni, 4. cz. Ha oly hajó találatik utközben, melynek az ostromzárlatról nincs tudomása, a török hajóhadnak megengedik, hogy azt az ostromzárlatról értesítse, ha ennek dacára folytatni akarja az utat, oly bánásmódban részesül, mint ellenséges hajó.

A porta újabb körjegyzéke.

A „D. Zig.”-ban a következő konstantinápolyi táviratot olvassuk: A porta eme körjegyzéket intézte a küludvaroknál levő követéhez:

Az időben, midőn a román külügyminister intézett azon felszólítására, hogy hozzá csatlakozzék, azt válaszolta, miszerint Károly fejedelem kormányának a tárgyban önállóan nem határozhat s előbb ki kell kőnie a kamara votumát, ugyanakkor, csaknem ugyanazon pillanatban egyezményt kötött a román kormány az oroszokkal s azoknak az egész országot, közigazgatásával, vasutáival és minden segélyforrásaival együtt

átstolgáltatta. A román kormány tehát nem csak saját alkotmánya ellen cselekedett, mely őt allítólag a porta kívánatának teljesítésében gátolta, de egyszersmind egyenes megsejtette a párisi szerződést, mely Románia fennállását biztosítja. A román kormány ez eljárása szemtelen (impudent) jogtalan és szerződészegő; Románia kormányja ez által maga prédára bocsátotta az országot, eljátszotta a hatalmak védelmét s a porta a román kormánynak a párisi szerződést megsértő tényét el nem ismeri. Az oroszok állítólag bejelentés nélkül történt benyomulása Romániába csak palást akar lenni, mely eltakarja a bukaresti kormány illoyalis eljárását. A porta követeli utasítottak, hogy e körjegyzéket a hatalmak tudomására hozzák s másolatát átszolgáltatassák.

Az oroszok Romániában.

Az oroszok Romániában, mint Jászvásárból május 1-én írják, dacára az esőzések és havazásoknak, aránylag nagy gyorsasággal sietnek a Duna felé: Jászvásár, Bárbos, Galacz és Ismail irányában, tehát a Dunatorkolathoz.

Május 1-én már 90 ezer volt román területen. Az e tájakon berontó orosz seregnek 800 ágyúja van; a tartaléksereg 140 ezer emberből fog állani. Nyikuláj nagyherceg május 5—6-án Jászvásárba fogja áttenni főhadiszállását.

A bárbosi híd elfoglalása.

A bárbosi vasuti híd elfoglalását a „Times” a következőleg írja le: Tizenegy órával a hadjárat megkezdése után az oroszok urává lettek a Bárbosi melletti Szereth-hidnak egy csapás által, melyet Stobieff tnök végrehajtott, az orosz-ázsiai önkényesek ismeretes vezetője Turkersztánban. Ezen híd, mely a nyugot-romániai vasutat összeköti Galacszal, egy föltötte szem az orosz közlekedési láncolatban az egész hadjárat alatt, és miután csak néhány óra járásnyira van a török határtól, könnyen megtámadható s a legbepöbített török csapatok által. Mig Stobieff röplő csapatai 150 mértföldnél nagyobb utat tettek, hogy ezen fontos hidat megszállhassák, a törököt Matesinből vagy a Duna valamely más pontjáról 8 óra alatt elérhetők volna Bárbosit. Ezen mulhatlan előintézkedés elhanyagolása rossz jel a török parancsnokságra nézve.

Táviratok.

Bécs, máj. 5-én. A „N. Presse” jelenti: Tegnapi tűzférési harc történt Braila és Reni mellett.

Galatz, máj. Ezer főnyi lovasság érkezett ide és Buz gyalogezred. A főhadiszállás Plojestire helyeztetett át. Az orosz főparancsnok máj. 6-ra váratik ide.

London, máj. 4. A „Morning Post” arról értesül, hogy a kormány a keleti eseményekre való tekintetből elhatározta az összes kisebb tonryhajókat legénységgel a lehető gyorsan ellátni. A „Times” közli azon csapatok lajstromát, melyek, ha a keleti események úgy kívánják, haladéktalanul Máltába vitorláznak. A lajstrom 7 lovasezredre, 4 tüzérezdre, 4 tüzérandárra és 59 zászlóalj gyalogságra terjed ki.

Bécs, máj. 5. A „N. Fr. Pr.” jelenti: Néhány század lovasság kivételével már az egész tizenegyedik orosz hadtest bevonult Romániába. Négy legnagyobb kaliberű Krupp-ágyú érkezett Galaczba a Duna jobb partja lövésére.

Bécs, május 5. A „Presse” Wladikawskból vett távirat szerint május 4-éről, Kars körül máj. 3-án este ismét csatározások folytak, melyek az erdő teljes bekerítésére vezettek. A törökök részint az erdőbe, részint Erzerum irányában menekültek. Egy 24 ágyú park állítottatott fel orosz részről az erdő alatt, melynek bombázása megállapodás szerint 5-én (Szt.-György napján) veszi kezdetét.

Páris, május 5. A lapok jelentik, hogy Oroszország holland, német és francia bankároknál 75 millió kölcsönt vett fel állampapírokra szelvénykötéssel.

Konstantinápoly, máj. 4. A román ügynök a porta közleménye következtében a jövő héten innen elutazik.

Bukarest, máj. 5. Reni nyílt várost egy török monitor tegnapi 3 óra hosszáig bombázta. Hatvan löveg csapott a városba. Reniből, Brailából és Otleniczből az összes lakosok elmenekültek.

Athene, máj. 5. A királynak egy rendele a kamarákat május 26-ára hívja egybe; addig 10,000 tartalékos be fog soroztatni. A nyugati határok csapatok összpontosítottak a török földről beütő rablóbandák ellen. Ez iránt a görög kormány remonstráló jegyzéket intézett a portához.

Ragusa, május 5. A miridita-lázadás egyelőre legyőzöttnek tekinthető. Több főember és 60 miridita elfogatott és Skutariba hozatott. Remélik, hogy Prek Doda herceg meg fogja adni magát.

Bukarest, máj. 5. A hivatalos lap a fejedelemnek egy a miniszterelnökhöz intézett iratát közli, melyben a hadsereg tiszteinek tábori felszerelésére sőt civilistájából 100.000 frankot ajánl. A senatus elfogadta a moratoriumot. A kamra megszavazta a milícia szervezését s a polgárőrség újjáalakítását.

Az európai dunai bizottság e hó 7-re kitűzött ülését nem tarthatja meg, mivel a török és orosz küldöttek megtagadták megjelenésüket, az

angol és francia küldöttek pedig még a kikötő elzárása előtt elhagyták Galaczt s oda többé vissza nem térhetnek.

Athén, máj. 5. A király f. hó 26-ára hívja össze a törvényhozás; addig 10,000 tartalékos fog behivatni, mivel a keleti határookra nagyobb csapatok összpontosítottak a török területről beüthető rablóbandák (P) ellen, mely tárgyban a kormány már tiltakozó jegyzéket is intézett a portához.

Bukarest, máj. 5. Egy török monitor parancsnoka megjelent ma Otlenicza előtt s felszólította a román katonai hadosztályt, hogy vonuljon vissza, mit az megtevén, a törökök torpedókat raktak le a Dunába.

Országgyűlés.

A képviselőház május 4-iki ülésében elnök bemutatja Hunyadmegye közönsége folyamodását, melyben a nagy-enyedi első folyamodású kir. törvényeseknek visszaállítását kéri. A körvényi bizottsághoz utasítatik.

Gorovve benyújtja az összerfírhelenségi bizottság jelentését Axente Sezeru ügyében. Tudomásul vétetik s a ház felhatalmazza az elnököt az új választásra vonatkozó intézkedések megtételére.

Következett a napirend: a vámügyi törvényjavaslat folytatódó tárgyalása. Apponyi Albert, Mandel Pál, Tisza Kálmán, Kállay Béni, Móricz Pál, Szontagh Pál s Szilágyi Dezső felszólalásai után, a ház elfogadta Teleszky indítványát, melynek értelmében a törvényjavaslat a közigazgatási bizottsághoz utasított. A t. javaslat tárgyalása addig, míg a bizottság elő fogja terjeszteni javaslatát, a miniszterelnök indítványára felfüggesztett.

Ezután a miniszterelnök felett a keleti kérdésben hozzá intézett interpellációkra, mely felelet lapunk mai számában más helytt egész terjedelmében közlünk.

Simonyi Ernő a feleletre megjegyzi, hogy szükségesnek tartaná, a kérdés külön tárgyalásra tűzessék ki, hogy a kormány informálna magát a közvélemény iránt. Kívánja, hogy a neutralitás szigorúan tartassék meg, s annak leple alatt a kormány ne kedvezzen egyik hatalomnak se, mert a közvélemény inkább Törökországot, mint Oroszországot felé hajlik.

Chorin Ferenc az azt hiszi, hogy a ház csak kötelességet teljesít, midőn kijelöli azon irányt, melyet a keleti háborúval szemben követettni az ország érdekében szükségesnek talál. Íp azért szükségesnek találja, hogy a kérdés discussio tárgyává tétessék.

Somssich Pál a nyert válaszzal nincs ugyan megelégedve, de a jelenlegi körülmények közt nem is várt mást.

Tisza Kálmán nem tartja helyesnek, hogy e kérdés külön napirendre tűzessék ki, se azért a ház a választ tudomásul vévén, ezzel az ülés véget érti.

A képviselőház május 5-iki ülésében Trefort Agoston felett Simonyi azon interpellációjára, hogy a „népzaszló” miért nem foglaltatik a postai lajstromban Továbbá felett Csátar azon interpellációjára is, hogy a tanítóképzede miért helyeztetett át Csongrádról Félégyházára. A ház a válaszként tudomásul vette. Ezután Perczell Béla felett Polit interpellációjára, s tudtul adja, hogy Miletics képviselő ügyében a vizsgálat már annyira haladt, hogy a bíróság képes lesz benne közlebből ítéletet hozni. A mi azt illeti, hogy Jankevits István csurogi tanító hat hónapon át fogásban tartatott a nélkül, hogy kihallgatott volna, erre nézve a vizsgálatot elrendelte. A mi a harmadik kérdést illeti, hogy a politikai perek be fognak-e szüntetetni Magyarország déli határszélein, kinyilatkoztatja, hogy oly ügyben, mely a kompetens bíróság előtt áll, állást nem foglalhat, de ezen bünterek egyelmi előterjesztéseiben azt fogja tenni a kormány, a mit az ország érdeke szempontjából tenni lehet és tennieszabad. A ház a választ tudomásul veszi.

Bukaresti szemle.

Tudva van önk előtt a vöröskormány kópére és hasonlatosságára teremtett román törvényhozó két házának ex abrupto végrehajtott muszka-szövetsége. Most már kiálthatják a romániai és magyar birodalombeli románlapok: Sa traiséca Románia libera si independinta! Nem függ senkitől ma már. Ütheti a kozák, a cserkesz ott a hol megtalálja. Ez aztán az igazi független és szabad Románia! a mely milliókat költött husz év alatt újra szervezett hadseregére azért, hogy midőn a muszka ismét el jő, a cifra román hadsereg álljon félre előle. Ha e gyávaság nem bosszantana, kedvem lenne nevetni a szabad és független román hadsereg ama hős stratégiáján, hogy a mint a muszka hadsereg valamely város keleti szélére érkezik, a nyugati szélén a román hadsereg stratégiai szempontból tóra szalad. Maga a kormány nevezi ezt stratégiai mozdulatnak. Kérdezhetők önk, hogy hát hol van tulajdonképen ma Romániának a szabad és független vitéz hadserege? Felelet: a muszkák háta mögött, a hova a török golyók nem érhetnek. Vegye elő a t. olvasó Románországtól térképét s nézze meg hol fekszenek a következő városok: Ploest, Bukarest,

Krajova és Slatini. Tekintszen aztán a Duna vonalra, s nézze meg, hogy hol fekszenek Galacz, Braila, Gyergyó és Kalafát s aztán mondja, hogy nincsen igazunk, midőn azt állítjuk, hogy a román hadsereg a muszka hadsereg háta mögé oda van helyezve, a hova a török golyók Vidinből, Nikápolyból, Sistorból, Ruscukból, Silistriából, még ha Uchatus öntötte volna is őket, sem fognak soha elhatni. Nem guny mondja ezt velünk. Ennyire önmagát porba sárba vetett kormány és hadsereg nem guny, de szánalommal méltó, kivált ha olvassuk azon indokot, melylyel a város nagy pipájú, de kevés dohányú hősök a muszkávali szövetséget magyarázgatják a félhivatalos „Romanulu” és „Telegraphulu”-ban.

Az ellenséges hadseregek mozdulatait megvizik a sürgönyök, de a románindokok megérdemlik, hogy maradjanak meg szóról-szóra a magyar lapokban is pro memoria. Ime a „Telegraphulu” indokai: „Midőn ezélt néhany héttel a románlapok és államférfiak Románia magatartása felett vitakoztak egy kitörendő muszka-török háboruban, többen valának kik a Kelet nagy betegének felgyógyulását remélvén, a román-török szövetséget védelmezték a muszka ellenében.

Mi t. i. a vörösök kik a keleti szláv népek felszabadítását ohajtottuk, minden erőnkkel megtámadtuk ezt a szövetséget, minthogy fékezhetetlen szuszárunk nem akart velünk mint egyenlőkkel egyezkedni s meg azért is, mert a vörösök ügye a humanizmus és jog ellen vala, a barbárság ügye a civilizatio ellen s erőködése hasonló volt a haldoklóhoz ki mindenkép talpra akar állni anélkül, hogy átlátná mikép örkire el van veszte.” Kinek ne jutna itt észbe e pompás szavakra a haldokló oroszlan bis videor mori-ja?

De olvassák önk tovább. „Most, hogy a háboru meg van izene, hogy Russia határunkat átlépte s készen van a muzulmánok megtámadására, jogunk van kérdeni: megváltozott-e az őta a helyzet? A törökök ezen elvesztett ügye megváltoztatta e utálatos természetét? s lehetne-e mais védelmezni Románia imént említett szövetségét?

A tények ékes feleletet adtak azon románoknak, a kik utolsó illúsióban voltak a nyakas és fanatikus muzulmánok loyaltitása iránt. Daczára, hogy Románia elég nagy szolgálatot tett a portának semleges politikájával a török-serb háboru és a Balkán hegyi lázadások alatt; daczára, hogy ez a szolgálat jó fizetésre lett volna méltó, a török kormány most sem felelt el önző nagyragyagását, igazolatlan követeléseit; most is folyvást Törökország vazaljának nevezi Romániát a régi szerződések dacára is és így a minapokban is alkotmányában szabadalmazott tartományai közé sorozta azt. Azonban ezek dacára is némelyek illúsióban élhetek; sokan hitték, hogy Törökország meggondolkodik és érett megfontolás után elismerendi jogainkat; legalább akkor, midőn háboruba indul, melyre oly sok idő óta készült. Szerencsétlenségre ez a háboru is anélkül jött el, hogy Törökország a muszka szuronyok és ágyuk hatalmával állva, minket kielégíteni igyekezett, hogy lett volna Romániában, nem szövetségese, mert ez lehetetlen; de legalább jó és hálás barátja.

S íme alig hogy átlépni akarák a muszkák határainkat, a török azt hitte hogy itt az ideje, hogy ismét reánk huzzon egyet, ismételvén régi hiszemét mely szorint mi csak szabadalmazott török tartomány vagyunk; felhívja egyenesen a románok uralkodóját, hogy értekezzezzék A bud K. Kerim basával, hogy ennek segítségével védelmezze meg a román határokat a muszkák ellen.

A bátorság e téren szörnyű nagy a törökök részéről; mind a mellett, hogy látja, miszerint rettenetes hadsereg fenyegeti, mégis bosszantja ezt is, azt is, hogy lassanként több ellenséget szerezzen magának. A nagyvezér nemcsak hogy nem fordul a kormányhoz, hanem egyenesen I. Károlyhoz mint valami basához, de még sok török követeléssel fel is hívja hogy egyesitse a román hadsereget a basibozukokkal és vad cserkeszekkel, mintha bizony a kised, de derék Románia ezekhez fordult volna valaha területének védelmezése érdekében. Ez az eredmény szerintünk azon vaksággal a melyben Törökország több idő óta szenved és a mely bizonyosan elvesztendi. Van-e tehát még valaki ilyen körülmények között a ki a románok szövetségét a muszlamán fanatizmussal követelné, a szerencsétlen keleti kereszténynek elnyomóival, gyilkosaival assaini? Remélhet-e még valaki valami jót a vad és féktelen törököktől,

de la turculu salbatie si incapa a nati? Bizonyos, hogy nem, Románia erről a részről sohasem talált rokonszenve Konstantinápolyban, a mint másutt sem talál, csak is a hol latin vér csörgedez. A török birodalom a vesztély szélén állván, a mult vadtságával jár el, az igazság elveit se tiszteli, még a hajdankorban vele kötött, szerződéseinket sem hajlandó tisztelni. Hadd maradjon fenn magyar lapban is a libera Romania ezen szörnyű nagy sörleme Törökország ellen, melyet egy kurta sürgönyvel elrethetett volna így intezni: „Kérjük a nagyvezért, hogy Károly helyett sürgönyözzön a kormányhoz.” Mese beszéd, ámitás az egész, Románia rogen a muszka zsebében volt, ma már a háta mögé bujt s onnan öltögeti nyelvét a török. Könnyű mulatság! Azt is mesélik, hogy a román hadsereg azért van így elhelyezve, hogy

Erdélyt sakkban tartsa. Legyen mulatságul ez is ide írva. Kinek ideje van forgassa a történelmet s tanulja megbecsülni a románt úgy is mint szövetségest, úgy is mint ellenséget. Maholnap tele lehet Erdély a futók és menekültekkel. Románia 1853—54-ben egy lövét sem tett a muszkára. Európa nagymesterei s az a vad török harczolt érette, ontotta vértét Kalafát től Kars-várig. Románia ura lett önmagának egy csep vérontás nélkül. Románia most is beeresztette a muszkát batárára a nélkül, hogy egy puskát elsütött volna. Mások drága vérvél szerzett szabadságát egy pár millió kolostorpénzért eladta; a muszka jármót nyakába vette. Szolga voltál, szolgál szesz, forsdát megérdemled! Nem elég, hogy szalad mindenki a ki bir Galaczból Sezerinig, még a rablók is utját állják a futóknak, megrabolják ott hagyott házaikat s így aneschia elől, és hátul. A vörös lapok unióra hívják a pártokat, a fejékeket, kiket eddig hazaárulóknak kiabáltak. Késő! A vörös és fejejártár utáni dalakodása épen úgy szánalmat gerjeszt, mint az unio. Rendet, békét ezután a kozákok fognak csinálni. A pártok szomora sorsa: a meghunyászkodás. Pasol, pasol! ez a jelszó. Vous-avez voulu messieurs rouejes!

Török vendégeink Budapesten.

A török küldöttség tagjai máj. 3-án anemzeti kaszinó vendégei voltak. A lakoma 9 órakor vette kezdetét. Volt több sikerült toaszt, így a Pulszky Ferenc és Vámbéry Arminé. Innen mentek a vendégek a „Hungáriába”, hol a diszteremben a nőképző-egylet tartotta táncestélyét.

Máj. 4-én tizenkét óra felé támadt az „Atheneum” előtt. Négy flakkerből a török küldöttség nyolcz tagja szállott ki, elől Mehemed bey turbános alakja. A küldöttség tagjai megtekintették a nyomda-épület minden zugát.

Egy kézisajtón rögtön kinyomatták a következő üdvözlöt: „Az Athenaeum nyomda személyzete üdvözlí a török nemzel küldötteit.” A finom velin papir-szeleteket kiosztották a látogatók közt.

A képviselőház tagjai által török vendégeink tiszteletére rendezett bankett délután 3 órakor tartatott meg as „Európa” szállodában. Mintegy 120 képviselő vett benne részt. A miniszterek s államtitkárok-képviselők közül egy sem volt a banketten jelen.

A népszínházban, melyben máj. 4-én „A csikóst” adták török vendégeink tiszteletére, ezek kesével hét óra után érekeztek. Taps, éljenek kalap és kendőlobogtatás üdvözölte őket a közönség részéről, a színpadról pedig a következő dal, melyet Soldosné énekelt:

Bár a török bort nem iszik,
Katonának csak elviszik,
Már is indul a csatába
Halált visz a két karjába!
Seik Szulejman a török vendégek nevében egy óriási koszorut dobott e dalra Soldosnének, melyről hosszú magyar és török színű szalagok lógtak le, aranyos felirással.

A vendégek tiszteletére rendezett fáklyamenet nagyszerűen sikerült. Mintha egész Budapest talpon lett volna, el volt leve emberekkel a Kalvin-térőtől végig az országút. A menethez csatlakozott közönség számát megközelítőleg 60—70 ezerre lehet tenni. Több, mint kétezer fáklya fénye mellett „éljen” kiáltozás közt, lobogókkal haladt a gomolygó tömeg az országúton és a fűdő-utczán keresztül az „Európa” szállada elé, hol a vendégek az estére elszállásolva voltak. A lánczgid-tűl egészen ellepte a közönség. Itt Szűcs Gyula jogász szónokolt a török küldöttséghez majd Hermann Otto mondott bucszó beszédet az eltávozó vendégekhez. A törökök részéről Raghib bey, Hodza Mehemed effendi és Szulejman seik válaszoltak.

Szombatban reggel hat órakor nagy számú közönség gyűlt össze a Hungaria csarnokában. Több nő is volt jelen.

A közönség zajosn üdvözölte a lépcsőken lehaladó törököket s bucsura mindenki kezét nyújtotta feléjük, Anók kendőiket lobogtatták. A közönség éljenzett. A vendégek meghatva haladtak kocsijokhoz a sorfalon át, melyet a közönség képezett.

Az uton az indóházig egyes csoportok állottak, melyek rokonszenyesen üdvözölték a távozókat.

Kүнn a budai indóházban, meglepően nagy számmal gyűlt össze a fővárosi közönség. Főleg nők voltak nagy számmal.

A megjelentek egy része a perrona ment, hol kétszáznál több ember volt az utasokon kívül, a külső korlatoknál gyülekezett a többi közönség.

Vendégeink ölekezés és csók után beszálltak az első osztályú kocsiába. Négy coupéba helyezkedtek el.

Erődi a seik nevében néhány bucsuszózt intézett a megjelentekhez. A közönség leemelte kalapját; a nők kendőjüket lobogtatták. Sokan a férfiak közül felugrottak a kocsiába, s még egyszer s még egyszer megölelték a távozókat.

Ekkor megjelent a coupé ajtajában Hodza Mehemed s kezével intett, hogy beszélni akar. Elkezdte szépen, rezgő hangon „Madsar Kardas-

Meghívás a „VICTORIA” biztosító-társaság tizenegyedik rendes közgyűlésére.

A „Victoria” biztosító-társaság t. cz. részvényesei, 1877. május hó 30-án délelőtti 9 órakor Kolozsvárt az intézet helyiségében tartandó **tizenegyedik rendes közgyűlésére** az új alapszabályok 23, 24, 29 §§-ei értelmében ezzel tisztelettel meghívtnak.

A rendes közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság jelentése az 1876-ki üzletéről.
 2. A felügyelő-bizottság jelentése a számadás s mérleg megvizsgálásáról.
 3. Ezek feletti határozás.
 4. A magyarországi részvényeseknek az 1876-ki rendes közgyűlésre beadott indítvány érdemleges tárgyalása.
 5. Választások.
- Az igazoló-bizottság működését f. é. május hó 27-én kezdendi meg és 29-én zárandja be.

Kelt Kolozsvárt, 1877. május hó 2-án.

A „VICTORIA” biztosító-társaság igazgatósága
Kolozsvárt.
Wagner. Szász.

Kivonat az alapszabályokból.

23. §. A közgyűlésen minden részvényesnek megjelenési és tanácskozási joga van.
Minden részvény egy szavazatra ad jogot. Tíz szavazattal többlet senki sem bírhat.

Távollevő részvényesek csak szavazatköpes részvényesek által képviselhetik magukat; azonban férjes nők férjeik vagy más meghatalmazottjaik, kiskorúak s gondnokság alatt levők gyámjaik és gondnokaik, testületek, alapítványok, meghatalmazottjaik által képviselhetnek, habár az ily egyének részvényesek nem volnának is.

24. §. A részvényeseknek s azok képviselőinek a közgyűlésen joggyakorolhatóság tekintetéből igazoló jeggyel kell magukat ellátniok, mely jegy birtoklójának nevét, állását, a képviselt részvényes és azok után járó szavazat számát foglalja magában.
E célból az igazgatóság a részvényesek közül 2 tagot választ, kikhez az igazgatóság maga részéről egy harmadikat nevez, kik együtt képezik az igazoló bizottságot, mely a közgyűlés előtt összeül, a leendő részvényeket, meghatalmazványokat beveszi, azok alapján az igazoló jegyeket kiadja s működéséről jegyzőkönyvet és névjegyzéket vezet.

Az igazoló-bizottság működési idejét a közgyűlési hirdetmény fogja jelölni, működése azonban 2 napnál kevesebbet nem tarthat s a közgyűlést megelőzőleg negyednapnál korábban működését befejeztetnek nem nyilváníthatja.

29. §. Részvényes határozathozatalra 40 oly részvényes jelenléte szükséges, kik együttvéve legalább is 500 részvényt és 200 szavazatot képviselnek. Mégis a 26-ik §. 1) b) i) k) l) és m) pontjai alatt foglaltakat érdeklő határozatok csak oly közgyűlésen hozhatók, melyen a kibocsátott részvényeknek legalább $\frac{2}{3}$ -a képviselve van.

Rumburgi szöveteget, (kezeséggel, hogy valódi len-vásznak)

legszebb nyári fehérítéssel,

mollinos-okat és domestic-okat, durvák és fehérítettek, fehérozóernavászt, vízlepedőt, callicot, fehér cottonokat, oreast, ozérnavászt, csinavat, lepedő-vászt varrás nélkül, Oxfording elméket és

CHIFFONOKAT

ajánl legjutányosabb gyári árban
TEUTSCH B. J. Segesvárt.

Külmegrendelések az ár utánvéte mellett gyorsan teljesíttetnek. — Tömegesebb megrendelések bérmentes vaspályaszállítás kedvezményét élvezik.

MATICO-INJECTION

Grimault és társa párisi gyógyszerészek.

Ezen Párisból származó valódi Maticolevelekből készült gyógyszer határósága a takar s mindenféle nyálkás kifolyás ellen, általában el van ismerve. Ez az egyetlen ilyenféle szer, melynek sikerében bízni lehet. A számos utazás elkerülésére kértetik: »Grimault és társa« címzett minden ügyet követelni. — Főraktár Bécsben Benno Raabe gyógyszerkereskedőnél, a Bäckerstrasseban.

Kolozsvárt Dr. Hintz G. gyógyszer. urnál.

Főraktár még Bécsben Róder Filopól Wienstrasse.

! Poloska-pusztító !

Elismert okvetlen halálos hatású

rovar-porom

és a szabadalmazott méregmentes

„ANTIPUTRIN”

nem csak poloskát, csótánt, nyirbogarat, bolhát, legyet, hangyát és molyt pusztít, hanem azok petéit is teljesen töltetesi.

Akar igazán háborítatlanul aludni?

híntse be tehát ágát, szobáit, konyháit az én rovar-porommal.

Akar ön igazán pénzt megtakarítani?

híntse be tehát bundáit, kelméit, ruháit, szőnyegét és bútort az én megpróbált legjobb ANTIPUTRINOMMAL.

Elegáns pléhdobozban vásárolható: 2 kg. csomagolva kilónként 2 ft 50 kr.

mel ellátva 30 kr., 80 kr. és 1 ft 50 kr.

Észadalmazott porzó 25 kr.

Porhintő 50 kr.

Ismét előírásoknak árendés, ma-

Iff. Deutsch Jakob Bécs, II., Schöllerhof.

Videki ismételtné urak felhívtnak, — ha valóban okvetlen halálos hatású rovar-poromnak bírn — hogy megrendeléseiket nálam idejekorán tegyék meg, hogy képes legyek csügüket hirdetésembe fölvenni.

Csinos kelengyét

(195) (1-1)
szereztem magamnak egy
nyeremény által a lottóban.
Hogy mi módon voltam szerencsés a játék által megalapítani szerencsém, arról annak okozója **Orlicé Rudolf** matematikus **Berlinben, Wilhelmstrasse 127,** a lottójáték minden barátjának azonnal szívesen ingyen és bérmentesen nyújt felvilágosítást.
Bécs.

SATKOVIĆ ANNA.

(Alkírás közjegyzőileg hitelesítve).

NAGY JÓZSEF arany- és ezüstműves Kolozsvárt,

főter 9. szám br. József-ház.

Ajánlja a n. érd. közönségnek jól berendezett és a legnagyobb csinnal kiállított **bécsi és külföldi arany- és ezüst ékszer** árúinak dús raktárát és kiházasítási arany- és ezüst készleteit
(453) legjutányosabb áron (17-20)

(régí ékszereket megvesz és becserél.)

(Óvásul.) Raktáromban minden egyes tárgy valódsága a magy. kir. béléggel van hitelesítve

Beteg

(7-12)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

(60)

Épen most jelent meg s kapható

Stein János

könyvkereskedésében Kolozsvárt:

CSATATÉRKÉPEK

AZ

CSATATÉR

Europa és Ázsiában.

20 krtól 9 ftig.

ZÁS ZLÓCSKÁK

a hadtestek álláspontja megjelölésére
négyféle színben

(törököt, orosz, Montenegrot és felkelő hercegovcekokat jelölve) darabja 1 kr. tucetjé 10 kr.

Továbbá ugyanott kaphatók:

KÁLLAY BÉNI. A szerbek története. I. kötet. Füzve 3 ft. 60 kr.

Kötte 4 ft. 60 kr.

TÓTH B. Konstantinápolyi emlékek. Ára 80 kr.

MARKUS ISTVÁN. Törökországi képek. Ára 2 ft. 50 kr.

B. HORVÁTH MIKLÓS. Konstantinápoly, Törökország fővárosa. Ára 1 ft.

BERNÁTH GÉZA. Keletázsiai utazás. Ára 1 ft. 50 kr.

B. PONGRÁCZ EMIL. Suezig és vissza. 2 kötet. Ára 2 ft. 20 kr.

VÁMBÉRY ÁRMÁN. Vázlatok Közép-Ázsiából. Ára 2 ft. 80 kr.

„ „ Középázsiai utazás. Ára 3 ft. 50 kr.

„ „ Vándorlásaim és élményeim Persiában. Ára 3 ft. 50 kr.

„ „ Bokhara története. Ára 3 ft. 60 kr.

„ „ Keleti életrajzok. Ára 2 ft. 50 kr.

SZENTKATOLNAI BALINT G. Török nyelvtan. Ára 3 ft.

D. ERŐDI BÉLA. Gyakorlati török nyelvtan. Ára 1 ft.

„AZ ÜZLETEMBER KÉZI-KÖNYVE”

Ára 3 ft. czimű szakmú. Ára 3 ft.

(Csinos kiállítású kötet 11 nagy 8-rét iven.)

A fennebbi cím alatt Freedley egy oly művének magyar fordítását van szerencsénk hazai kereskedő-társaink figyelmébe ajánlani, mely

— nem tekintve több európai nyelvre történt átfordítását — Észak-Amerikában harmincz egy néhány kiadást ért s több mint száz húszezer példányban adatott el s első megjelenése az angol üzletvilágban valódi korszakzerű feltűnést okozott.

A könyv tartalmát korántsem képezik rideg üzleti tanok, hanem üzletemberre nézve a legszükségesebb tapasztalati útmutatásokat élénk és vonzó módon előadva találja fel benne az olvasó; tapasztalati életvitelnek megvilágítva az erkölcsöt, a történelem és számos nagynevű üzletember saját életéből merített gyakorlati oktatásaival, a melyek ép a nélkülözhetlenek a segédekre, mint az üzletfőnökre, a kis kereskedőre, valamint a nagyra nézve, az üzleti irodában, mint az életben, a boldog mint a tőzsdén; szóval: az üzlet minden ágára és minden üzletemberre nézve, a ki vagyonos, boldog s a mellett becsületes honpolgár óhajt lenni.

A könyv irányzatát kellőleg feltűnteti a következő tartalom-jegyzék.

- I. Szakasz: Az üzlet.
 - II. „ Nevelés az üzletre. Az üzlet választása.
 - III. „ Business habits, vagy az üzletember szükséges tulajdonságai.
 - IV. „ Pénzszerezés általában.
 - V. „ A kereskedés feladata, fogalma és elvei.
 - VI. „ Vétel és eladás.
 - VII. „ Miként szerezhetni vásárlókat? Hirdetés.
 - VIII. „ A valódi üzletember.
 - IX. „ A speculatio.
 - X. „ Banküzlet. Magánbankok.
 - XI. „ Hogyan vergődhetni jólre? Gazdaggá lett emberek véleménye és elvei.
 - XII. „ A siker esélyei. A bukás okai.
 - Utolsó „ Takarékoság, adakozás, kölcsönzés.
- Hogy a fennebbi címek alatt minő tartalommal bír, arról szól maga a könyv és kivitt népszerűsége.

Román népdalok.

Fordították:

Ember György, Grozescu Julián s Vulcanu József.
Ára 1 ft.

Magyarországi rendeletek tára 1877

Hivatalos kiadás Első füzet. Ára 50 kr.

Vázlatok Magyarország műveltségi állapotairól.

Irta Fraknói Vilmos. Ára 60 kr.

A figurális rajz és festés elvei.

Irta Székely Bertalan. Ára 40 kr.

Az anyagi magyar magánjog codifikációja.

Irta dr. Delfi Adami Rezső.

I. A nemzeti eredet problémája. Ára 1 ft 50 kr.

Törökországi képek.

Irta Márkus István. Ára 2 ft 50 kr.

Konstantinápolyi emlékek.

Irta Tóth Béla. Ára 80 kr.

A tenger fenekén.

Regény. Irta Cortambert Richárd. Ára 60 kr.

A telekkönyvi rendtartás.

Magyarországban és Erdélyben.

Az ezt módosító és kiegészítő törvényekkel, felsőbb rendeletekkel, s más példákval és egy függelékkel, mely a m. k. Curia 861—1876. telekkönyvi döntvényeit tartalmazza a telekkönyvi rendtartás szakaszait. Irta dr. Herczegh Mihály. II. kiadás. Ára 2 ft 80 kr.

A birtokról,

annak vedelme szempontjából ausztriai jog szerint.

Irta dr. Uzoni Sándor. Ára 40 kr.

Magyarország némely törvényhatóságainak szabályozása.

1876. XX. XXXIII. 1877. I. II. III. IV. t. cz. Ára 40 kr.

Uzsora törvények.

1868. XXXI. 1877. VIII. t. cz. Ára 15 kr.

Das neue Laienbrevier des Haeckelismus.

Genesis oder die Entwicklung des Menschengeschlechts. Nach Haeckel's Anthropogenie in zierlich Reimlein gebracht von M. Reymond. Ára 1 ft 95 kr.

Allgemeine Kulturgeschichte von der Urzeit bis in die Gegenwart.

Von Otto Henne — Am Rhyn.

I. Band: Die Urzeit und die morgenländischen Völker bis zum Verfall ihrer Selbstständigkeit. Ára 5 ft 85 kr.

II. Band: Die Hellenen und Römer und ihr Machtgebiet. Ára 5 ft 85 kr.

Videki megrendelések azonnal és a legpontosabban teljesíttetnek utánvét mellett. Legszükségesebb azonban a kívánt könyvek árát postautalvánnyal előre beküldeni, mely esetben a könyvek árán felül még 10 % küldendő a fuvarlevél és csomagolásért.

DEÁK FERENCZ EMLÉKEZETE.

CSENGERI ANTAL TÓL.

Elmondott Deák Ferencznek a m. tud. akadémia által

1877. január 28-dikán tartott emlékünnepe.

Ára 1 ft.